

GIMNAZIJA
JOŽETA
PLEČNIKA
LJUBLJANA

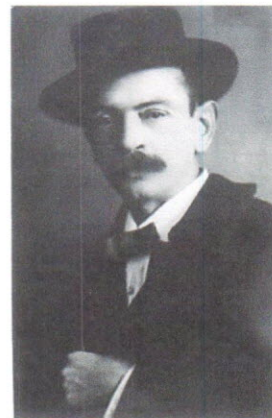
RAZPISUJE NATEČAJ

ZA
NAJBOLJŠE PISMO SLOVENSKEGA DIJAKA/SLOVENSKE
DIJAKINJE *Ivanu Cankarju*

*»Hlapci! Za hlapce rojeni, za hlapce vzgojeni, ustvarjeni za hlapčevanje!
Gospodar se menja, bič pa ostane in bo ostal na vekomaj, zato ker je hrbet
skrivljen, biča vaje in željan!« (Hlapci)*

*»Da ne mislim čisto nič,
kako sem svojo prvo kri preli,
kako sem stopil prednje s čistim srcem,
pokazal jim, umetnik, svoje srce -
in ti so pljuvali nanj! - O domovina,
ti si kakor vlačuga: kdor te ljubi,
ga zasmehuješ!«
(Pohujšanje v dolini šentflorjanski)*

*»Zazdelo se ji je, da ne doide nikoli voza in nikoli židane rute in da bo
zmerom vse tako pusto in žalostno. Če bi tekla do konca sveta in do konca
življenja, bi ne dohitela voza ne židane rute, ne maslenega kruha ... vse
veselje pred njo in ona zadržaj z okrvavelimi nogami.« (Na klancu)*

*»Velikokrat v svojem življenju sem storil krivico človeku, ki sem ga ljubil.
Taka krivica je kakor greh zoper svetega duha: ne na tem ne na onem svetu
ni odpuščena. Neizbrisljiva je, nepozabljiva. Časih počiva dolga leta, kakor da
je bila ugasnila v srcu, izgubila se, utopila v nemirnem življenju. Nenadoma,
sredi vesele ure, ali ponoči, ko se prestrašen vzdramiš iz hudih sanj, pade v
dušo težak spomin, zabolí in zapeče s toliko silo, kakor da je bil greh šele v
tistem trenutku storjen.« (Skodelica kave)*

*»In še mi razložite, kako da ravnam zdaj s svojim delom, kam bi z njim: v
zemljo je zakopano, pač za klastro globoko - kako naj ga izkopljem? Kako naj*

ga povežem v culo, na ramo zadnem? Mojih štirideset let - kako naj jih spravim, kako zauživam na zapečku? » (Hlapec Jernej in njegova pravica)

Draga dijakinja, dragi dijak!

Naj ti bodo navedeni citati iz del Ivana Cankarja navdih in izhodišče za razmišljanje o tem velikanu slovenske kulture in njegovi literarni zapuščini. V letu 2018 namreč obeležujemo 100. obletnico Cankarjeve smrti, zato želimo prisluhniti **tvojim** mislim o človeku, ki je s svojimi literarnimi umetninami držal *ogledalo slovenski družbi* in *hrepenenje* pojmoval kot *človekovo osnovno gonilno silo*.

Slovenski bralec ob Cankarju pač ne more ostati ravnodušen – ali ga obožuje ali (načelno?) zavrača. Kakor koli že, velika kakovost njegovega dela ostaja nesporno dejstvo. Pomisli! Ali Cankar drži *ogledalo* tudi sodobni slovenski družbi? So njegovi romani, dramska dela, povesti, črtice ... še vedno *aktualni* in zato *večni*? Ali nam lahko pomagajo (po)iskati odgovore na zapletena družbena, politična, socialna in temeljna *bivanjska* vprašanja? Nas navdihujejo ali so le spomenik svoje dobe?

In ti? Kako **ti** doživljaš, razumeš in vrednotiš Cankarjevo literaturo? Kako presojaš mesto, ki ga Cankar zaseda v slovenskem kulturnem prostoru in zgodovini? Z veseljem bereš njegova dela ali se ob tem počutiš kot Francka, ki teče za vozom?

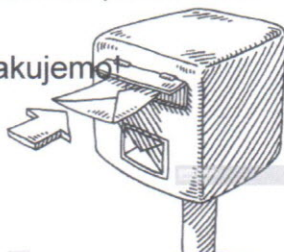
Zapiši svoje misli o Ivanu Cankarju v **pismu, naslovljenem nanj**. Razmišljanje podkrepí s predstavitvijo vsaj enega Cankarjevega dela, ki ga dobro poznaš. Pismo oddaj svoji profesorici slovenščine, prinesi v kabinet slovenščine ali pošlji na e-naslov lara.stele@gjp.si najkasneje do srede, 10. 1. 2018.

Komisija, ki jo sestavljajo Lara Stele Šalamon in Nataša Šipek, profesorici slovenščine, ter Urša Kastelic Vukadinović, profesorica španščine in slovenščine ter šolska knjižničarka, bo izbrala najboljša pisma, ki bodo nagrajena. Prispevki bodo objavljeni tudi v šolskem Literarnem zborniku, nekateri pa vključeni v program šolske prireditve pred slovenskim kulturnim praznikom.

Tvoje pismo že nestrpno pričakujemo!

Ljubljana, 28. 11. 2017

Organizatorica:
Lara Stele Šalamon, prof. slov.

Ravnatelj:
Anton Grosek

Anton Grosek